Admont (?), um 1138/1165

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

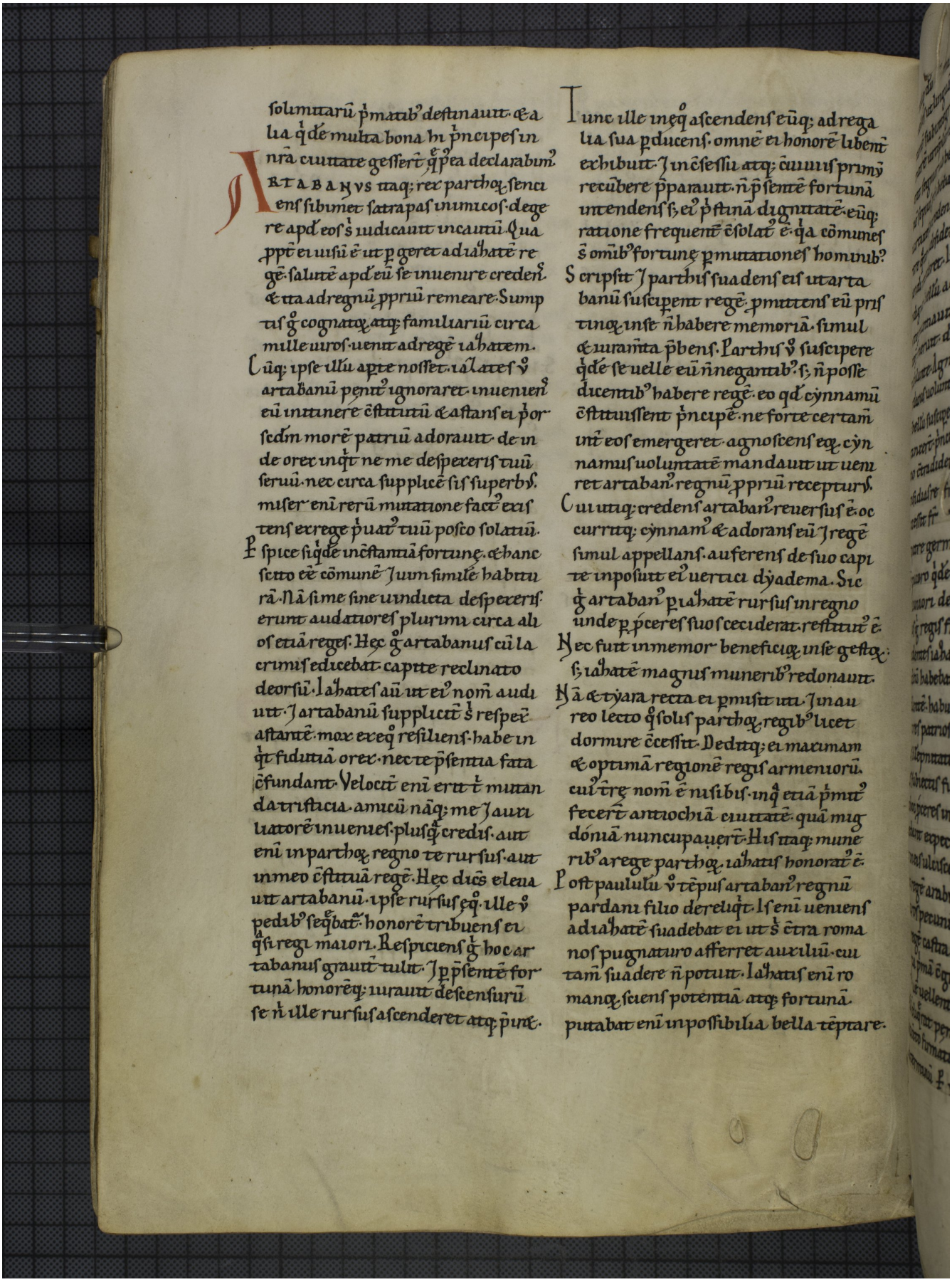

solimitarū ꝑmatab' destinauit. ⁊ alia q̄ dē multa bona hi ꝓncipes in nr̄a ciuitate gesserūt q̄ꝑ ea declarabim'.

ARTABANVS itaq; rex parthoꝝ sencies sibimet satrapas inimicos. degere apd' eos iudicauit incautū. Quappē eius uisū ē ut ꝓgeret ad iaḥatē regē. salutē apd' eū se inuenire credens. ⁊ta adregnū ppriū remeare. Sumptus q̄ cognatoꝝ atq; familiariū circa mille uiros. uenit adregē iaḥatem.

Cūq; ipse illū aptē nosset. iaḥates ꝙ artabanū pēnitō ignoraret. inuenies eū intinere cōstitutū ⁊ astans ei ꝓ scdm morē patriū adorauit. deinde orec inq̄t. ne me desperes tuū seruū. nec circa supplicē sis superbus. miser enī rerū mutatione facē ecs tens ecrege ꝓuat' tuū posco solatiū.

Ꝑspice siq̄dē inēstantiā fortunę. ⁊ hanc scito cē cōmunē. Iuuenē similē habui rā. Nā sine sine uindicta desperes erunt audatores plurimi circa alios etiā reges. Hęc q̄ artabanus cū lacrimis educebat. capite reclinato deorsū. iaḥates aū ut ei' nom̄ audiuit. Iartabanū supplicē ꝙ respē astantē. mox exeq̄ resiliens. habe inq̄t fiduciā orec. nec te ꝑsentia fata cōfundant. Velociū enī erit ⁊ mutanda tristicia. amicū nāq; me Iauriuatorē inuenies. plusq̄ credis. aut enī in parthoꝝ regno te rursus. aut inmeo cōstituā regē. Hęc dicēs eleuauit artabanū. ipse rursus eq̄. ille ꝙ pedib' seq̄batur. honorē tribuens ei q̄si regi maiori. Respiciens q̄ hoc artabanus grauit tulit. Iꝑ ꝑsentē fortunā honorēq; iurauit descensurū se n̄ ille rursus ascenderet atq; pinē.

Tunc ille ineq̄ ascendens eūq; adregalia sua ꝓducens. omnē ei honorē libenter exhibuit. Iin cēsessu atq; cuius primū recubere ꝓparauit. n̄ ꝑsentē fortunā intendens s; ei ꝑ futurā dignitatē. eūq; ratione frequentē cōsolat' ē. ⁊ qa cōmunes s omib' fortunę ꝓmutationes hominib'.

Scripsit Iparthis suadens eis ut artabanū susciperent regē. ꝓmittens eū pristinoq; inste habere memoriā. simul ⁊ iuramenta ꝓbens. Parthi ꝙ susciperē q̄dē se uelle eū n̄ negantib'. s; n̄ posse dicentib' habere regē. eo q̄d cynnamū cōstituissent ꝓncipē. ne forte certam inter eos emergeret. agnoscens eq. cynnamus uoluntatē mandauit ut ueniret artaban' regnū ppriū recepturus.

Cuius itaq; credens artaban' reuersus ē. occurritq; cynnam' ⁊ adorans eū Iregē simul appellans. auferens de suo capite inposuit ei uertici dyadema. Sic q̄ artaban' ꝓiaḥatē rursus in regno unde ꝓ ꝓceres suos ceciderat. restituit ē.

Nec fuit inmemor beneficiq; inse gestiq; s; iaḥatē magnus muneribꝰ redonauit.

Nā ⁊ tyara recta ei ꝓmisit uti. Inaureo lecto q̄ solus parthoꝝ regib' licet dormire cōcessit. Dedit q; ei maximam ⁊ optimā regionē regis armeniorū. cui tigr̄ nom̄ ē nisibis. inq̄ etiā ꝓmut' fecerāt antiochiā ciuitatē. quā migdoniā nuncupauerūt. His itaq; muneribꝰ a rege parthoꝝ iaḥatis honorat' ē.

Post paululū ꝙ tēpus artaban' regnū pardani filio dereliq̄t. Is enī ueniens adiaḥatē suadebat ei ut s cōtra romanos pugnaturo afferret auxiliū. cui tam̄ suadere n̄ potuit. iaḥatis enī romanoq; scienś potentiā. atq; fortunā putabat enī inpossibilia bella cēptare.